

**LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS  
SUTARTIS  
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO  
IŠVENGIMO  
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublika ir Japonija,

*norėdamos* toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje;

*ketindamos* sudaryti sutartį dėl dvigubo pajamų apmokestinimo išvengimo, kartu nesudarydamos neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje Sutartyje nustatytomis lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių rezidentams),

*susitarė:*

**1 straipsnis**

**Asmenys, kuriems taikoma Sutartis**

1. Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.
2. Taikant šią Sutartį subjekto ar įstaigos gautos pajamos arba pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal bet kurios

Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, laikomos Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta Susitariančioji Valstybė mokestiniais tikslais laiko minėtas pajamas šios Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis. Šios dalies nuostatos jokių atveju neturi įtakos Susitariančiosios Valstybės teisei apmokestinti šios Susitariančiosios Valstybės rezidentus. Taikant šią dalį, sąvoka *finansiskai skaidrus* reiškia aplinkybes, kuriomis pagal Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, subjekto ar įstaigos pajamos ar jų dalis apmokestinama ne subjekto ar įstaigos lygmeniu, bet asmenų, kurie turi interesų tame subjekte ar įstaigoje, lygmeniu, laikant, kad tie asmenys tas pajamas ar jų dalį gavo tiesiogiai tuo momentu, kai tos pajamos ar jų dalis buvo uždirbtos, neatsižvelgiant į tai, ar tas subjektas arba įstaiga paskirsto tokias pajamas ar jų dalį šiems asmenims.

## 2 straipsnis

### Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra:

a) Japonijoje:

i) pajamų mokestis;

ii) bendrovių mokestis;

iii) specialus pajamų mokestis rekonstrukcijai;

iv) vietos bendrovių mokestis ir

v) vietos gyventojų mokesčiai

(toliau – Japonijos mokestis).

b) Lietuvoje:

i) pelno mokestis ir

ii) gyventojų pajamų mokestis

(toliau – Lietuvos mokestis).

2. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems taikyti po Sutarties pasirašymo datos papildomai ar vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vienas kitam apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

## 3 straipsnis

### Bendrosios apibrėžtys

1. Taikant šią Sutartį, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka *Japonija* vartojant geografinę prasme reiškia visą Japonijos teritoriją, įskaitant jos teritorinę jūrą, kurioje galioja su Japonijos mokesčiu susiję įstatymai, ir visą už jos teritorinės jūros esančią teritoriją, įskaitant jos jūros dugną ir podirvį, kuriose Japonija, vadovaujantis tarptautine teise, įgyvendina suverenias teises ir kuriose galioja su Japonijos mokesčiu susiję įstatymai;

b) sąvoka *Lietuva* – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasmę – jos teritoriniam suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias, vadovaujantis tarptautine teise, Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;

c) sąvokos *Susitariančioji Valstybė ir kita Susitariančioji Valstybė* – Lietuva arba Japonija, kaip reikalaujama pagal kontekstą;

d) sąvoka *asmuo* apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka *bendrovė* – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos *Susitariančiosios Valstybės įmonė ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė* – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka *tarptautinis vežimas* – tai bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka *kompetentingas asmuo*:

i) Japonijoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

ii) Lietuvoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

i) sąvoka *nacionalinis subjektas*, kai tai susiję su Susitariančiąja Valstybe, reiškia:

i) bet kurią tos Susitariančiosios Valstybės pilietybę turintį asmenį;

ii) bet kurią juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį statusą įgijusius pagal galiojančius tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus.

2. Susitariančiąjai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš kituose tos Susitariančiosios Valstybės įstatymuose pateiktą tos sąvokos apibrėžtį.

## 4 straipsnis

### Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka *Susitariančiosios Valstybės rezidentas* – bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, pagrindinės būstinės ar pagrindinės buveinės vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu Susitariančiojoje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį; sąvoka taip pat apima tą Susitariančiąją Valstybę ir bet kurį jos politinį padalinį arba vietos valdžios instituciją. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje Susitariančiojoje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik todėl, kad jis gauna pajamų iš toje Susitariančiojoje Valstybėje esančių šaltinių.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Susitariančiosiose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Susitariančiojoje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Susitariančiosiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jeigu taikant 1 dalies nuostatas subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys siekia abipusiu susitarimu nustatyti Susitariančiąją Valstybę, kurios rezidentu taikant šią Sutartį turi būti laikomas toks subjektas, atsižvelgiant į jo pagrindinės būstinės ar pagrindinės buveinės vietą, tikrąją valdymo vietą, jo įregistravimo ar įkūrimo vietą ir bet kuriuos kitus susijusius veiksnius. Kai tokio susitarimo nėra, tokiam asmeniui netaikomos jokios Sutartimi nustatytos mokesčio lengvatos ar atleidimas nuo mokesčių.

## 5 straipsnis

### Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka *nuolatinė buveinė* – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba dalis šios veiklos.

2. Sąvoka *nuolatinė buveinė* pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą (biurą);
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę;
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. a) Statybos aikštelė ar statybos arba įrengimo projektas yra *nuolatinė buveinė* bet tik tada, kai tokia aikštelė ar projektas gyvuoja ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį.

b) Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančių gamtos išteklių žvalgymu ar naudojimu, yra *nuolatinė buveinė*, bet tik tada, jei tokia veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu atitinkamais mokestiniais metais, vykdoma iš viso ilgiau kaip 30 dienų.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka *nuolatinė buveinė* neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius ar prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;
- e) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos išlaikymo vien tik a–d punktuose nenurodytos veiklos vykdymo įmonės vardu tikslais, jei ta veikla yra parengiamoji arba pagalbinė;
- f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios ūkinės komercinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamoji arba pagalbinė.

5. 4 dalis netaikoma ūkinės komercinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią

išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje ir jei:

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šio straipsnio nuostatas ar

b) bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamoji arba pagalbinė,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės veiklos dalis.

6. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 7 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu ar

b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis, ar

c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Susitariančiojoje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 4 dalyje nurodyta veikla, kuri, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę veiklos vietą, nebūtų pagrindas laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal tos dalies nuostatas.

7. 6 dalis netaikoma, jeigu Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių vardu, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

8. Taikant šį straipsnį, asmuo yra glaudžiai susijęs su įmone, jei, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo laikomas glaudžiai susijusiu su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui tiesiogiai

ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

9. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja ar yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo ūkinę komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

## 6 straipsnis

### Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miško ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Sąvoka *nekilnojamasis turtas* turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra, nacionalinę teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju taikytina turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, nekilnojamojo turto užufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę eksploatuoti, teisėms į aktyvus, sukurtus žvalgant ar naudojant Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje esančius gamtos išteklius; laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų arba bendrovės korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės turimu ir Susitariančiojoje Valstybėje esančiu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos nekilnojamąjį turtą nuomojant ar koku kitu būdu (išskyrus atvejus, kai nekilnojamuoju turtu naudojasi pats savininkas) naudojant pagal tokią teisę gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

## 7 straipsnis

### **Ūkinės komercinės veiklos pelnas**

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiais pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, turėtas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.

4. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

5. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

6. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatom.

## **8 straipsnis**

### **Jūrų ir oro transportas**

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, Susitariančiosios Valstybės įmonė, kai tai susiję su jos tarptautinio vežimo naudojant laivus ar orlaivius organizavimu, atleidžiama, kai tai susiję su Lietuvos įmone, nuo Japonijos įmonės mokesčio, o kai tai susiję su Japonijos įmone, nuo bet kokio į Japonijos įmonės mokestį panašaus mokesčio, kuris taikomas po šios Sutarties pasirašymo Lietuvoje dienos.

3. Pirmesnių šio straipsnio dalių nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

## **9 straipsnis**

### **Asocijuotosios įmonės**

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę ar jos kapitale arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jų kontrolę arba jų kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Susitariančioji Valstybė atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, tinkamai atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, Susitariančioji Valstybė nekeičia tos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelno minėtoje dalyje nurodytomis aplinkybėmis, pasibaigus tos Susitariančiosios Valstybės įstatymuose nustatytiems laiko apribojimams ir bet kuriuo atveju praėjus dešimčiai metų nuo mokesčių metų, kuriais pelnas, kuris turėtų būti taip keičiamas, jei nebūtų minėtoje dalyje nurodytų sąlygų, būtų priskiriamas tai įmonei, pabaigos. Šios dalies nuostatos netaikomos sukčiavimo ar tyčinio įsipareigojimų nevykdymo atvejais.

## **10 straipsnis**

### **Dividendai**

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos

Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie bendrovės, Susitariančiosios Valstybės rezidentės, mokami dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais, tačiau, jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros dividendų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, bendrovės, Susitariančiosios Valstybės rezidentės, mokami dividendai, kurių faktiškasis savininkas yra subjektas, kuris nėra fizinis asmuo ir yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui 2 ir 3 dalių nuostatos neturi įtakos.

5. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai tai susiję su dividendais, kurie išskaičiuojami apskaičiuojant bendrovės, mokančios dividendus Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė ta bendrovė yra, apmokestinamąsias pajamas.

6. Šiame straipsnyje sąvoka *dividendai* – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos taip pat, kaip pajamos iš akcijų.

7. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

8. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Susitariančioji Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui arba kai dalyvavimas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

## Palūkanos

1. Palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais, tačiau, jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidaranti palūkanos, kurių faktiškasis savininkas yra subjektas, kuris nėra fizinis asmuo ir kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos palūkanoms, kurios nustatomos pagal įplaukas, pardavimą, pajamas, pelną ar kitus skolininko ar susijusio asmens pinigų srautus, taip pat jokiam bet kokios skolininko ar susijusio asmens nuosavybės vertės pokyčiui ar bet kokiems dividendams, ūkinių bendrijų lėšų paskirstymui ar panašiam skolininko ar susijusio asmens atliktam mokėjimui ar bet kokioms palūkanoms, panašioms į tokias palūkanas.

5. Šiame straipsnyje sąvoka *palūkanos* – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus, taip pat pajamos, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurioje jos susidaro, įstatymus yra apmokestinamos taip pat, kaip pajamos iš paskolintų pinigų. Tačiau 10 straipsnyje nurodytos pajamos ir sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį netaikomos palūkanomis.

6. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Susitariančiosios Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje toji

nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

8. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurią jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis tebelieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

## **12 straipsnis**

### **Honorarai**

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka *honoraras* – bet kokia išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba už teisę naudotis literatūros, meno kūrinio ar mokslo darbu, įskaitant kino filmus, arba patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas arba paslaugos, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

## **13 straipsnis**

### **Kapitalo prieaugio pajamos**

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto

perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus bet kokį turtą, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba bet kokį turtą, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams vežimams naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tarptautiniams vežimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio bet kokio turto, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus bendrovės akcijas ar lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar fondo kapitale, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar lygiavertes turtines teises 50 proc. šių akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių vertės tiesiogiai ar netiesiogiai sudarė toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis 6 straipsnyje apibrėžtas nekilnojamasis turtas, nebent tokiomis akcijomis ar lygiavertėmis turtinėmis teisėmis prekiaujama 23 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytoje pripažintoje biržoje, o rezidentui ir su juo susijusiems asmenims bendrai priklauso 10 procentų ar mažiau tokios klasės akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių.

5. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

## **14 straipsnis**

### **Savarankiškos individualios paslaugos**

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei fizinis asmuo turi tokią nuolatinę bazę, pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka *profesinės paslaugos* pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę,

meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

## **15 straipsnis**

### **Su darbo santykiais susijusios pajamos**

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, alga, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Susitariančioje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas;

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu;

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kuriuos tarptautiniam vežimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje.

## **16 straipsnis**

### **Direktorių atlyginimai**

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

## **17 straipsnis**

### **Menininkai ir sportininkai**

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

## **18 straipsnis**

### **Pensijos**

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje Valstybėje.

## **19 straipsnis**

### **Valstybės tarnyba**

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei arba padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės pilietis arba

ii) tapo tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka ar kurie mokami fiziniam asmeniui iš Susitariančiosios Valstybės ar jos politinio padalinio arba vietos

valdžios institucijos sukurtų fondų ar fondų, į kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka įmokas už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei arba padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokios pensijos ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančioje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui, pensijoms ir kitam panašiam atlyginimui, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės ar jos politinio padalinio arba vietos valdžios vykdoma ūkine komercine veikla.

## **20 straipsnis**

### **Studentai**

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba stažuotei gauna studentas ar verslo praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba stažuotės tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Susitariančiosios Valstybės ribų. Šiame straipsnyje nustatyta išimtis taikoma verslo praktikantui, bet tik ne ilgesnį nei vienų metų laikotarpį nuo dienos, kurią jis pradeda savo stažuotę toje Susitariančiojoje Valstybėje.

## **21 straipsnis**

### **Neskelbiama partnerystė**

Neatsižvelgiant į bet kurias kitas šios Sutarties nuostatas, bet kokios neskelbiamojo partnerio gautos pajamos ar prieaugio pajamos, susijusios su neskelbiamosios partnerystės (*Tokumei Kumiai*) sutartimi ar kita panašia sutartimi, gali būti apmokestinamos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tokios pajamos ir prieaugio pajamos susidaro, vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais.

## **22 straipsnis**

### **Kitos pajamos**

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro ir neapartos šios Sutarties pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje

Susitariančiojoje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Jei dėl ypatingų santykių tarp 1 dalyje nurodyto rezidento ir mokėtojo arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens 1 dalyje nurodytų pajamų suma yra didesnė už sumą, dėl kurios rezidentas ir mokėtojas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju pajamų perviršis tebelieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

## **23 straipsnis**

### **Teisė gauti lengvatas**

1. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatas, suteikiamas 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, jei toks rezidentas yra 2 dalyje nurodytas asmuo, kuris turi teisę gauti naudą.

2. Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra asmuo, turintis teisę gauti naudą, jei toks rezidentas yra:

a) fizinis asmuo;

b) Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, bet kuris jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija ar jos centrinis bankas;

c) bendrovė, jei jos pagrindinės klasės akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar daugiau pripažintų biržų;

d) pensijų fondas, jei mokestinių metų, už kuriuos pateikiamas reikalavimas dėl lengvatos, pradžioje bent 50 proc. tos lengvatos gavėjų, narių ar dalyvių yra fiziniai asmenys, vienos iš Susitariančiųjų Valstybių rezidentai;

e) asmuo, įsteigtas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, ir veikiantis išimtinai religiniais, labdaros, švietimo, mokslo, meno, kultūros ar viešaisiais tikslais, jei tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymais nustatyta, kad visos to asmens pajamos ar jų dalis yra atleidžiamos nuo mokesčių ar

f) subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, jei bet kurios Susitariančiosios Valstybės rezidentams, kurie taikant a, b, c, d ar e punktus yra asmenys, turintys teisę gauti naudą, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. to subjekto akcininkų balsų ar kitų turtinių teisių.

3. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies arba 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, atitinkamoje dalyje nurodytoms pajamoms, jei:

a) kai tai susiję su pensijų fondu, mokestinių metų, už kuriuos pateikiamas reikalavimas dėl lengvatos, pradžioje bent 75 proc. fondo paramos gavėjų, narių ar dalyvių yra fiziniai asmenys, prilygstantys lengvatos gavėjams ar

b) visais kitais atvejais, asmenims, kurie prilygsta lengvatos gavėjams, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 75 proc. to rezidento akcininkų balsų ar kitų turtinių teisių.

4. Taikant 2 dalies f punkto ir 3 dalies b punkto nuostatas, laikoma, kad Susitariančiosios Valstybės rezidentas atitinka šiuose punktuose nurodytas sąlygas tik tada, jei toks rezidentas atitinka tas sąlygas dvylikos mėnesių laikotarpiu, įskaitant mokėjimo dieną (kai tai susiję su dividendais, dieną, kurią nustatoma teisė gauti dividendus).

5. a) Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis atitinkamoje dalyje nurodytoms pajamoms, jei:

i) rezidentas vykdo verslo veiklą toje Susitariančiojoje Valstybėje (veiklą, kuri nėra investicijos, jų valdymas ar vien tik jų laikymas rezidento reikmėms, nebent ši veikla yra bankininkystė, draudimo veikla ar su vertybiniais popieriais susijusi ir vykdoma atitinkamai banko, draudimo įmonės ar vertybinių popierių maklerio veikla);

ii) tokios pajamos buvo gautos iš verslo veiklos ar yra atsitiktinės tokios veiklos atžvilgiu;

b) Jei Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna pajamų iš savo kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vykdomos verslo veiklos arba gauna pajamų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje iš asmens, kuris susijęs su rezidentu, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalies a arba b punktuose, laikoma, kad tokios pajamos atitinka šios dalies a punkte nurodytas sąlygas tik tada, jei pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje rezidento vykdoma verslo veikla yra iš esmės susijusi su ta pačia kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje vykdoma veikla. Tai, ar tokia verslo veikla taikant šį punktą yra iš esmės susijusi, nustatoma remiantis visais faktais ir aplinkybėmis.

c) Nustatant, ar asmuo vykdo verslo veiklą Susitariančiojoje Valstybėje pagal a punktą, laikoma, kad ūkinės bendrijos vykdoma verslo veikla, kurioje asmuo dalyvauja kaip partneris, ar su tokiu asmeniu susijusių asmenų vykdoma verslo veikla, yra tokio asmens vykdoma veikla. Asmuo laikomas susijusiu su kitu asmeniu, jei kiekvienam iš jų tiesiogiai ar

netiesiogiai priklauso bent 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. bendrovės akcininkų balsų), arba trečiam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. bendrovės akcininkų balsų). Bet kuriuo atveju asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, vienas kontroliuoja kitą arba juos abu kontroliuoja tas pats asmuo ar asmenys.

6. Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris nėra nei turintis teisę gauti naudą asmuo, nei asmuo, turintis teisę pagal 3 ar 5 dalies nuostatas gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, vis tiek turi teisę gauti tokią lengvatą, jei Susitariančiosios Valstybės, iš kurios prašoma tokios lengvatos, kompetentingas asmuo, to rezidento prašymu, nustato, kad nei tokio rezidento įsisteigimu, įsigijimu ar išlaikymu, nei jo vykdoma veikla nesiekama, kaip vieno iš pagrindinių tikslų, gauti tokią lengvatą. Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo, kuriam buvo pateiktas toks prašymas, prieš atmesdamas prašymą tariausi su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu.

7. Šiame straipsnyje:

a) sąvoka *pagrindinė akcijų klasė* reiškia bendrovės akcijų klasę ar klases, kurios sudaro didžiąją bendrovės akcininkų balsų dalį;

b) sąvoka *pripažinta birža* reiškia:

i) bet kurią biržą, įsteigtą Japonijos finansinių priemonių ir biržos įstatyme (1948 m. Įstatymas Nr. 25) nustatytais sąlygomis;

ii) bet kurią reguliuojamą rinką pagal 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (su pakeitimais), ar bet kurią vėlesnę direktyvą;

iii) Honkongo biržas ir tarpuskaitos namus, NASDAQ biržų sistemą, Niujorko vertybinių popierių biržą, Singapūro biržą, SIX Swiss biržą ir Taivano vertybinių popierių biržą;

iv) bet kurią kitą biržą, kurią Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, taikydami šį straipsnį, susitaria pripažinti;

c) sąvoka *pensijų fondas* – bet kuris asmuo, kuris:

i) įsteigiamas pagal Susitariančiosios Valstybės įstatymus;

ii) veikia iš esmės tam, kad administruotų ar užtikrintų pensijas, pensijų išmokas ar kitas panašias išmokas arba uždirbtų pajamas kitų pensijų fondų naudai;

iii) yra atleistas nuo toje Susitariančiojoje Valstybėje imamų mokesčių, taikomų iš

ii papunktyje nurodytos veiklos gautoms pajamoms;

d) sąvoka *lygiavertis naudos gavėjas* reiškia bet kurį asmenį, kuris turėtų teisę gauti lengvatą, taikomą pajamoms, dėl kurių Susitariančiosios Valstybės prašoma suteikti šioje Sutartyje nustatytą lengvatą, kurią ji suteikia vadovaudamasi savo teise, šia Sutartimi ar bet kuriuo kitu tarptautiniu dokumentu, jei tokia lengvata yra lygiavertė lengvatai, kuri turi būti suteikiama toms pajamoms pagal šią Sutartį.

8. Neatsižvelgiant į kitas Sutarties nuostatas, Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad gauti tokią lengvatą buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslas, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka konkrečių Sutarties nuostatų tikslus.

## 24 straipsnis

### Dvigubo apmokestinimo išvengimas

1. Vadovaujantis Japonijos įstatymų nuostatomis dėl leidimo taikyti lengvatą Japonijos mokesčiui, mokėtinam bet kurioje šalyje, išskyrus Japoniją, kai Japonijos rezidentas gauna pajamų Lietuvoje, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, toms tokio rezidento pajamoms taikomam Japonijos mokesčiui leidžiama taikyti lengvatą, lygią mokėtino Lietuvos mokesčio sumai. Tačiau šios lengvatos suma neturi viršyti tokioms pajamoms taikomo Japonijos mokesčio sumos.

2. Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis gali būti apmokestinamos Japonijoje, Lietuva, jei jos įstatymuose toms pajamoms nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia iš to rezidento toms pajamos taikytino Lietuvos mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Japonijoje sumokėtam tokių pajamų Japonijos mokesčiui. Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio dalį, priskiriamą pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Japonijoje.

## 25 straipsnis

### Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su tuo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, šios dalies nuostatos taip pat taikomos asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Susitariančiosios Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Šios dalies nuostatos neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 8 dalies arba 12 straipsnio 4 dalies ar 22 straipsnio 3 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos Susitariančiųjų Valstybių, politinių padalinių ar jų vietos valdžios institucijų vardu taikomiems visų rūšių ir tipų mokesčiams.

## **26 straipsnis**

### **Abipusio susitarimo procedūra**

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, pateikti savo pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi

išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant šią Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenustatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

5. Jeigu:

a) pagal 1 dalį asmuo pateikė Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui pareiškimą tuo pagrindu, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis buvo apmokestintas nesilaikant šios Sutarties nuostatų;

b) kompetentingi asmenys nepajėgia susitarti, kad išspręstų su pareiškimu susijusį klausimą, vadovaudamiesi 2 dalimi, per dvejus metus nuo pareiškimo pateikimo kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui,

bet kokie neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai pateikiami spręsti arbitražui, jei asmuo to paprašo. Tačiau šie neišspręsti klausimai arbitražui spręsti neteikiami, jei bet kurios Susitariančiųjų Valstybių teismas ar administracinis teismas jau priėmė sprendimą šiais klausimais. Abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Valstybėms ir turi būti įgyvendinamas neatsižvelgiant į bet kokius šių Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus, išskyrus atvejus, kai tiesiogiai su nagrinėjamu pareiškimu susijęs asmuo tokio abipusio susitarimo nepriima. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šios dalies taikymo būdą.

## **27 straipsnis**

### **Keitimasis informacija**

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip spėjama, gali būti svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, susijusių su Susitariančiųjų Valstybių, politinių padalinių ar jų vietos valdžios institucijų vardu taikomais visų rūšių ir tipų mokesčiais, nuostatas, tiek, kiek jose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija 1 ir 2 straipsniais neapribojamas.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Susitariančiosios Valstybės vidaus įstatymus ir atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, taip pat išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba dalyvaujantiems su jais susijusiame teisiniame persekiojime ar ginčų

nagrinėjimo procese arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Susitariančiųjų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip tokios, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą ar informaciją, kurių atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, kai tai kitai Susitariančiajai Valstybei tos informacijos nereikia jos pačios mokestiniais tikslais. Pirmiau minėtame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota rinkti tokią informaciją.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip tokios, pagal kurias Susitariančiajai Valstybei leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo ar todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

## **28 straipsnis**

### **Pagalba surenkant mokesčius**

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Ši pagalba 1 ir 2 straipsniais neapribojama. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka *mokestinis reikalavimas* yra toliau pateikiamų mokėtinų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės, taip pat

palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos:

a) Japonijoje:

i) 2 straipsnio 1 dalies a punkto i–iv papunkčiuose nurodyti mokesčiai;

ii) specialus bendrovių pelno mokestis, skirtas rekonstrukcijai;

iii) vartojimo mokestis;

iv) vietos vartojimo mokestis;

v) paveldimo turto mokestis;

vi) dovanojamo turto mokestis;

b) Lietuvoje:

i) 2 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti mokesčiai;

ii) pridėtinės vertės mokestis;

iii) nekilnojamojo turto mokestis;

iv) žemės mokestis;

v) paveldimo turto mokestis;

c) bet kurie kiti mokesčiai, dėl kurių Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, kartais gali susitarti;

d) bet kurie tapatūs ar iš esmės panašūs mokesčiai, taikomi nuo šios Sutarties pasirašymo datos papildant a, b ar c punktuose nurodytus mokesčius arba vietoj jų.

3. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra vykdytinas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ir jį turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokestį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Susitariančioji Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčio pareigos vykdymo ir rinkimo įstatymo nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų tos kitos Susitariančiosios Valstybės, kuri atitiko šioje dalyje nustatytas tai kitai Susitariančiajai Valstybei leidžiančias pateikti prašymą sąlygas, mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos

Susitariančiosios Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Susitariančioji Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jei tokių priemonių taikymo momentu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje ar jį turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokestį surinkti.

5. Neatsižvelgiant į 3 ir 4 dalies nuostatas, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyje minimais tikslais, toje Susitariančiojoje Valstybėje netaikomi nei laiko apribojimai, nei suteikiama kokia nors pirmenybė, taikytina mokestiniam reikalavimui pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria 3 ar 4 dalyje minimais tikslais, toje Susitariančiojoje Valstybėje nesuteikiama jokia pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus tam mokestiniam reikalavimui taikoma pirmenybė.

6. Susitariančiosios Valstybės veiksmai, atliekami siekiant išieškoti mokestinį reikalavimą, kuriam ta Susitariančioji Valstybė pritaria taikydama 3 ar 4 dalį, dėl kurių poveikio, jei juos atliktų kita Susitariančioji Valstybė, būtų sustabdyti ar nutraukti mokestiniam reikalavimui, vadovaujantis tos kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymais, taikomi laiko apribojimai, turi tokį poveikį pagal tos kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus. Pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo praneša kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui apie tokius atliktus savo veiksmus.

7. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniais organams.

8. Jei bet kuriuo momentu po Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens pateikto prašymo pagal 3 ar 4 dalį ir iki tol, kol kita Susitariančioji Valstybė surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Susitariančiajai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris yra vykdytinas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti arba

b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Susitariančioji Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemones, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas,

kompetentingas pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės asmuo skubiai praneša

kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui tą faktą ir, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens pasirinkimu, pirmiau minėtosios Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo sustabdo arba atsiima savo prašymą.

9. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

a) įgyvendinti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) įgyvendinti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai;

c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Valstybė neįgyvendino visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;

d) teikti pagalbą tada, kai tai Susitariančiajai Valstybei tenkanti administracinė našta yra aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

## **29 straipsnis**

### **Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų nariai**

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

## **30 straipsnis**

### **Antraštės**

Šios Sutarties straipsnių antraštės įterpiamos vien tik dėl patogumo ir neturi poveikio Sutarties aiškinimui.

## **31 straipsnis**

### **Įsigaliojimas**

1. Susitariančiosios Valstybės patvirtina šią Sutartį, vadovaudamosi kiekviena savo teisinėmis procedūromis, ir ji įsigalioja pasikeitimo diplomatinėmis notomis, kuriomis nurodomas toks patvirtinimas, dieną.

2. Ši Sutartis taikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) kai tai susiję su mokesčiais, imamais už mokestinius metus, mokesčiams už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais įsigalioja ši Sutartis, sausio 1 d. ar vėliau;

b) kai tai susiję su mokesčiais, imamais ne už mokestinius metus, mokesčiams, imamiems kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais įsigalioja ši Sutartis, sausio 1 d. ar vėliau.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, 27 ir 28 straipsnių nuostatos įsigalioja nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, neatsižvelgiant į dieną, kurią imami mokesčiai, ar mokestinius metus, už kuriuos jie imami.

## **32 straipsnis**

### **Nutraukimas**

Ši Sutartis galioja tol, kol viena Susitariančiųjų Valstybių ją nutraukia. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama rašytinį pranešimą apie nutraukimą kitai Susitariančiajai Valstybei bent prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, prasidedančių pasibaigus penkeriems metams nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) kai tai susiję su mokesčiais, imamais už mokestinius metus, mokesčiams už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais pateikiamas pranešimas, sausio 1 d. ar vėliau;

b) kai tai susiję su mokesčiais, imamais ne už mokestinius metus, mokesčiams, imamiems kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais pateikiamas pranešimas, sausio 1d. ar vėliau.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta dviem egzemplioriais Vilniuje 2017 m. liepos 13 d. anglų kalba.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU**

**JAPONIJOS VARDU**



## PROTOKOLAS

Lietuvos Respublika ir Japonija, pasirašydamos Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – Sutartis), susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatsiejama minėtos Sutarties dalis.

### 1. Atsižvelgiant į Sutarties 4 straipsnio 1 dalį:

Suprantama, kad asmuo turi „prievolę mokėti mokestį“ Susitariančiojoje Valstybėje, net jei visos jo pajamos ar jų dalis atleidžiamos nuo mokesčio toje Susitariančiojoje Valstybėje dėl to, kad jos atitinka tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymuose nustatytus atleidimo nuo mokesčių reikalavimus.

### 2. Atsižvelgiant į Sutarties 7 straipsnį:

a) Sutarties 7 straipsnio 1–6 dalys išbraukiamos ir tą dieną, dėl kurios Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi susitarti, pakeičiamos toliau pateikiamomis nuostatomis:

„1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas, priskirtinas vadovaujantis 2 dalimi tai nuolatinei buveinei, gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Taikant šį ir 24 straipsnius, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje 1 dalyje nurodytai nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas, kokį ji galėtų gauti, visų pirma per savo santykius su kitomis įmonės dalimis, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įmonės per nuolatinę buveinę ir per kitas įmonės dalis atliekamas funkcijas, naudojamą turtą ir prisiimtą riziką.

3. Jeigu, vadovaujantis 2 dalimi, Susitariančioji Valstybė patikslina pelną, kuris priskiriamas vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinei buveinei ir atitinkamai apmokestina įmonės pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ta kita Susitariančioji Valstybė, atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą tiek, kiek būtina siekiant išvengti tokio pelno dvigubo apmokestinimo. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys prireikus konsultuojasi tarpusavyje.

4. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatomis.“

b) Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, galioja įmonės pelnui už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius

a papunktyje nurodytą dieną arba vėliau. Kol Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, neįsigaliojo, lieka galioti Sutarties 7 straipsnio pirminių dalių 1–6 nuostatos.

3. Atsižvelgiant į Sutarties 26 straipsnio 5 dalį:

a) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu sutarimu nustato tvarką, kuria siekiama užtikrinti, kad arbitražo sprendimas bus įgyvendintas per dvejus metus nuo Sutarties 26 straipsnio 5 dalyje nurodyto arbitražo prašymo pateikimo, nebent tiesiogiai su klausimu, dėl kurio pateiktas arbitražo prašymas, susijusio asmens veiksmai ar neveikimas trukdo išspręsti klausimą arba nebent Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys ir minėtas asmuo susitaria kitaip.

b) Arbitrų kolegija sudaroma vadovaujantis šiomis taisyklėmis:

i) arbitrų kolegiją sudaro trys nariai, kurie yra fiziniai asmenys, turintys kompetencijos ir patirties tarptautinių mokesčių srityje;

ii) kiekvienas Susitariančiųjų Valstybių kompetentingas asmuo paskiria vieną arbitrą, neatsižvelgdamas į tai, ar jis yra kurios nors Susitariančiosios Valstybės nacionalinis subjektas ar ne. Du Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų paskirti arbitrai paskiria trečiąjį arbitrą, kuris, vadovaujantis Susitariančiųjų Valstybių sutartomis procedūromis, atlieka arbitražo kolegijos pirmininko pareigas;

iii) nė vienas arbitras negali būti kurios nors Susitariančiųjų Valstybių mokesčių institucijos darbuotojas, arbitras taip pat negali būti paskiriamas, jei eidamas kokias nors pareigas nagrinėjo klausimą, dėl kurio buvo pateiktas arbitražo prašymas. Trečiasis arbitras neturi būti kurios nors Susitariančiosios Valstybės nacionalinis subjektas, ir jis negali būti turėjęs įprastinės gyvenamosios vietos kurioje nors Susitariančiojoje Valstybėje ar būti buvęs kurios nors Susitariančiosios Valstybės įdarbintas;

iv) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys užtikrina, kad visi arbitrai, prieš pradėdami veiklą arbitražo procese, susitartų, nusiųsdami raštus kiekvienam Susitariančiųjų Valstybių kompetentingam asmeniui, laikytis tokių pat konfidencialumo ir informacijos neatskleidimo įsipareigojimų, kaip nustatyta Sutarties 27 straipsnio 2 dalyje ir Susitariančiųjų Valstybių įstatymuose, ir kad minėti įsipareigojimai jiems būtų taikomi;

v) kiekvienas Susitariančiųjų Valstybių kompetentingas asmuo padengia savo paskirto arbitro ir savo paties išlaidas. Trečiojo arbitro išlaidas ir kitas su arbitražo procesu susijusias išlaidas lygiomis dalimis padengia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos.

c) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys be pagrindo nedelsdami pateikia arbitražo sprendimui priimti būtiną informaciją.

d) Arbitražo sprendimas aiškinamas taip:

i) arbitražo sprendimas neturi precedentinės galios;

ii) arbitražo sprendimas yra galutinis, nebent kurios nors Susitariančiosios Valstybės teismas nustato, kad tas sprendimas nevykdytinas dėl Sutarties 26 straipsnio 5 dalies pažeidimo, dėl minėtos dalies ar bet kurios, vadovaujantis Sutarties 26 straipsnio 5 dalimi, nustatytos procedūrinės taisyklės ir a punkto pažeidimo, kuris galėjo pagrįstai paveikti sprendimą. Jei nustatoma, kad sprendimas nevykdytinas dėl pažeidimo, laikoma, kad arbitražo prašymas nebuvo pateiktas ir arbitražo procesas neįvyko (išskyrus, kai taikomi b punkto iv ir v papunkčiai).

e) Jeigu bet kuriuo momentu prieš arbitrų kolegijai pateikiant Susitariančiųjų Valstybių kompetentingiems asmenims ir asmeniui, pateikusiam arbitražo prašymą, sprendimą dėl nagrinėjamo klausimo:

i) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys pasiekia abipusį susitarimą išspręsti klausimą vadovaudamiesi Sutarties 26 straipsnio 2 dalimi arba

ii) tas asmuo atsiima prašymą dėl arbitražo ar

iii) arbitražo procese bet kurios Susitariančiosios Valstybės teismas ar administracinis teismas priima sprendimą dėl nagrinėjamo klausimo,

procedūros, atliekamos vadovaujantis Sutarties 26 straipsniu ir susijusios su nagrinėjamu klausimu, nutraukiamos.

f) Jeigu klausimas, dėl kurio pateiktas arbitražo prašymas, dar nebaigtas nagrinėti ar tebenagrinėjamas pagal apeliacinį skundą, laikoma, kad tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo nepriima abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas dėl pareiškimo, jei bet kuris tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo, kuris yra teismo proceso ar apeliacinio skundo šalis, per 60 dienų nuo arbitražo sprendimo gavimo neatšaukia visų arbitražo procese išspręstų klausimų, kad jų nenagrinėtų atitinkamas teismas ar administracinis teismas. Tada Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys minėto klausimo toliau nagrinėti negali.

g) Sutarties 26 straipsnio 5 dalies ir šios dalies nuostatos netaikomos atvejams, kurie reglamentuojami Sutarties 4 straipsnio 3 dalimi.

4. Atsižvelgiant į Sutarties 27 straipsnio 3 dalį:

Sutarties 27 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos, kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę gauti ar teikti informaciją, kuri atskleistų konfidencialius kliento ir įgalioto teisininko, advokato ar kito pripažinto teisinio atstovo tarpusavio pranešimus, jei tokie pranešimai yra:

a) parengiami siekiant teisinės konsultacijos ar ją teikiant arba

b) parengiami tam, kad jais būtų naudojamosi esamame ar ketinamame surengti teismo procese.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta dviem egzemplioriais Vilniuje 2017 m. liepos 13 d. anglų kalba.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU**

**JAPONIJOS VARDU**